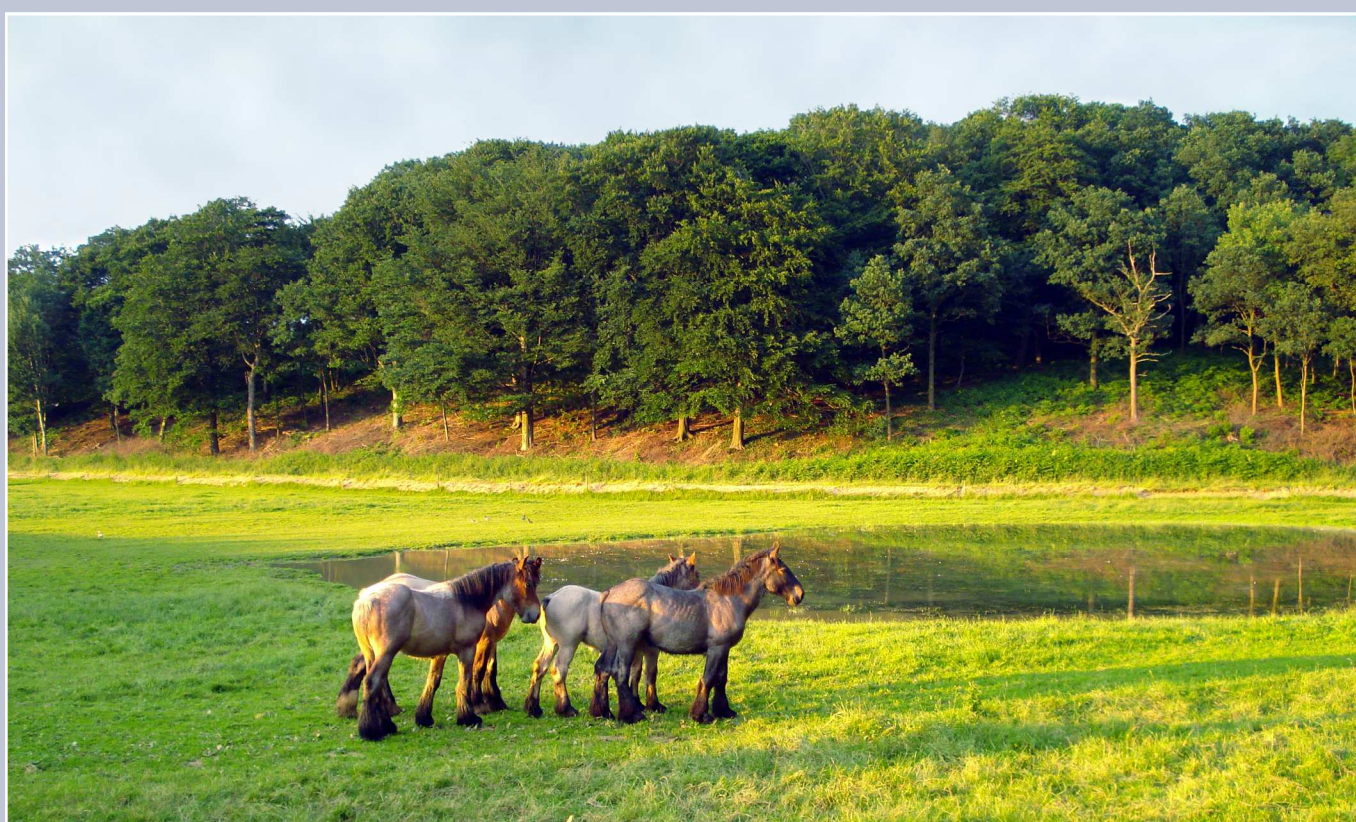

Special Moreels & l'élevage Tersaet

Special Moreels & fokkerij Tersaet

Special Moreels & fokkerij Tersaet

« Tersaet, Brabantse hoeve en fokstal »

De hoeve Tersaet is gelegen in Neerijse dat, evenals zijn beter gekende buurgemeente Overijse, zijn naam ontleent aan het riviertje Ijse, dat door deze prachtige druivenstreek kronkelt. Het is een heuvelachtig landelijk gebied en dat zullen de Tersaet bewoners goed geweten hebben: de woning ligt een stuk hoger op het erf en afgescheiden van de lager gelegen stallen.

De hoeve is eigendom van graaf Charles-Antoine de Liedekerke, een neef van graaf Eric de Liedekerke, de gewezen voorzitter van onze koninklijke maatschappij het Belgisch trekpaard.

Uiteraard refereert de stalnaam Tersaet naar de hoeve waar de paarden gehuisvest zijn. De eerste geregistreerde paarden Tersaet zijn terug te vinden in het stamboek van 1895 op naam van Auguste Dewulf.

Wanneer Maurice en Gène Moreels hun entree maken op Tersaet behouden ze die stalnaam vermits ze ook de ganse paardenstapel overnemen. Tersaet is op dat moment goed gekend bij buitenlandse kopers, hoewel maar sporadisch aan prijskampen wordt deelgenomen. Na het verlaten van deze grote boerderij, houdt de stalnaam Tersaet in 2002 op te bestaan.

Drie hengstveulens van twee jaar
momenteel in opfok

Frits uit de Linde,
Ronny-King van de Paardehoeve,
Jazz uit de Linde

Les trois poulains de deux ans
en élevage aujourd'hui

Eugeen Moreels met Sandra van
Tersaet, Belgisch kampioene 1992
na Horizon de tweede kampioen
gefokt in stal Tersaet

Eugeen Moreels et Sandra van
Tersaet, la championne belge 1992

Moreels, familie van trekpaardfokkers

Eugeen Moreels is in 1929 geboren uit trekpaardenfokkers, zowel langs vaders- als moederskant. Oorspronkelijk is de familie afkomstig van Elsegem, nu een deelgemeente van Wortegem-Petegem, gelegen ten zuidwesten van Oudenaarde. Op slechts enkele kilometer van de Schelde en dus nabij de geboortestreek van de Dikken van de Dendervallei.

De familie Moreels fokt vanaf het begin geregistreerde paarden. Maar al zijn ze steeds trouw gebleven aan dit trekpaardras, de plek waar ze kweken allerminst.

Grootvader Richard Moreels wil naar de 'echte paardenstreek' van het begin van de vorige eeuw en vestigt zich in Braine-le-Comte. In deze gemeente, op de grens van Henegouwen met Waals-Brabant, worden de uitgestrekte landerijen bewerkt met honderden zware trekpaarden uit een massa bekende fokkerijen: Salmosart, Delmotte, du Château, ...

Maar de passie van Richard Moreels wordt ook zijn dood: hij verongelukt er met zijn span trekpaarden op de akker. Er volgt een moeilijke periode. De weduwe Moreels en zoon Omer blijven in Braine-le-Comte, zoon Maurice en zijn vrouw keren terug naar de voorouderlijke hoeve in Elsegem. Zij zullen er maar tijdelijk blijven want een tiental jaren later krijgt Maurice de gelegenheid om, naar het voorbeeld van zijn vader, een groot landbouwbedrijf in de vruchtbare streek ten zuiden van Brussel over te nemen: de hoeve Tersaet in Neerijse van pachter Basil Dewulf.

In 1937, zoon Gène is dan een jonge knaap van acht, trekt Maurice Moreels naar Tersaet. Hij neemt de ganse inboedel over: paarden, veestapel en 88 ha weiden en akkerland. Dit areaal wordt uitgebreid tot 100 ha wanneer Eugeen in 1964 het roer in handen neemt. Hij is dan al een tijdje getrouwd met Marie-Louise en heeft een dochter en twee zonen.

Met zijn vader heeft Gène reeds de bestaande veestapel geselecteerd naar een uitstekend ras, dat halverwege vorige eeuw ontstaan is. Want, nog meer dan voor zijn trekpaarden, is Tersaet gekend geweest voor zijn wit-blauw topvee.

Op het moment dat de familie deze hoeve verlaat zit de kweek op een laag pitje. Gène, die stilaan de pensioenleeftijd bereikt, bouwt een huis in het naburige Duisburg. Door zijn huwelijk met Sandra Koekelbergh woont ook de oudste zoon Alain sinds 1988 in Duisburg. Zij hebben twee kinderen:

Eugeen Moreels en Sandra van Tersaet in 1992 tijdens de avondwandeling van de tentoongestelde trekpaarden op de Heizel

Eugeen Moreels et Sandra van Tersaet en 1992 pendant la promenade des chevaux exposés au stand du cheval de trait au Heysel

dochter Lien is nu 18 jaar oud en zoon Jasper wordt binnenkort 15.

» Ondervoorzitter Brabantse Kwekers

De ruime ervaring van Gène Moreels in de trekpaardenwereld maakt van hem een uiterst geschikt raadgever. Af en toe jureert hij, maar toch houdt hij zich liever aan de zijkant. In 1976 wordt hij bestuurder van de provinciale vereniging De Brabantse Kwekers en begin 1999 wordt hij ondervoorzitter. Maar Gène is niet zo'n prater en hij laat het aanbod voor nationaal bestuurder van de koninklijke maatschappij over aan Jan De Boitselier. Begin 2005 neemt hij ook ontslag uit het bestuur van de Brabantse Kwekers. Zoon Alain neemt zijn bestuursfunctie over, wordt ook effectief lid en bekleedt een zitje in de technische commissie van het stamboek.

De nu 79-jarige Eugeen is sindsdien ere-lid van Brabant en is op 8 juli 2006 door de koninklijke maatschappij Het Belgisch trekpaard gehuldigd als verdienstelijk lid.

Gène is ook actief lid van de landbouwcomice van Leuven, die o.a. de grote jaarmarkt van Leuven organiseert.

« Alain, vierde generatie fokkerij Moreels »

Alain Moreels is geboren in 1963 en, net als zijn voorouders, een paardenliefhebber. In 1980 stapt hij mee in het landbouwbedrijf van zijn ouders. Maar in 1994 wordt de oude hoeve Tersaet van Neerijse ingeruild voor een nieuwe accommodatie in Duisburg, gebouwd op de ouderlijke hoeve van Eugeens' vrouw. Hiervan neemt Alain de teugels in handen. Tevens worden de oorspronkelijke activiteiten van akkerbouw en zoogkoeien uitgebreid met een modern paardenpension. Naast een stal voor het rundvee wordt een tweede stal aangebouwd met paardenboxen. Deze blijkt al snel onvoldoende voor de groeiende vraag. Tijdens de volgende zes jaar wordt ook de rundveestal omgebouwd in functie van de paardenhouderij en is een buiten- en binnenrijpiste aangelegd. Het verzorgde bedrijf en de ideale ligging voor rustige boswandelingen in het prachtige Zonienwoud vlakbij, vormen een gedroomde plek waar de ruiters hun rijpaarden kunnen onderbrengen.

Maar de trekpaarden hebben hun stek behouden en Alain wakkert ook de fokbedrijvigheid terug aan.

Het stallencomplex van het paardenpension dat Alain Moreels uitbaat in Duisburg
Les écuries de la pension pour chevaux à Duisburg, exploitée par Alain Moreels

Tersaet : authentieke fokkerij

De familie Moreels heeft steeds stamboekpaarden gefokt, paarden ingeschreven in het stamboek van het Belgisch trekpaard. Dat is altijd met een bestendig succes geweest. Al begin jaren dertig wordt een vosse merrie d'Elsegem, voorgesteld op de grote internationale prijskamp in Italië.

De eerste dekhengsten in hun fokkerij dateren van bij de komst naar Tersaet. Daar zijn steeds hengsten gestationeerd geweest die de ganse druivenstreek bedienen. Deze traditie is overgenomen door Maurice Moreels. Hij houdt daar ook de authentieke fokkerij in ere : er wordt steeds verder gefokt met eigen producten, weinig aankopen tenzij langs vaderszijde. Zo wordt er een sterke merriestam opgebouwd. Er zijn trouwens heel wat zware merries nodig voor het labeur op de uitgestrekte glooiende akkers van hoeve Tersaet. Gène heeft enorme kilometers afgelegd achter zijn mooie spannen, twee- drie of vierspannen.

Het moet herhaald worden, het is op déze manier, in het ploegspoor achter de paardenspannen, dat het kennersoog geoefend wordt, het fokkersvak grondig eigen gemaakt. Daar worden de echte trekpaardenkenners en de succesvolle fokkers geboren, waar België reeds twee eeuwen voor gekend is.

Het is een nog onbeantwoorde vraag waar de toekomstige fokker zijn vak zal moeten leren om de uitzonderlijke kwaliteiten van ons trekpaard te bestendigen en de wereldwijde roem te handhaven.

Op deze manier heeft ook Gène de paarden Tersaet naar een topniveau gefokt. Er wordt slechts sporadisch deelgenomen aan prijskampen. Maar als de Tersaetmerries meedingen is dat met gegarandeerd succes. Gène weet immers goed wanneer één van zijn paarden de kop van de rangschikking kan halen, met als gevolg successen op nationaal en internationaal vlak...

Fokkerij Moreels ontstaan in 1923

In 1924 worden de eerste veulens ingeschreven door Maurice Moreels: de vosjes Léona en Léonard d'Else, geboren in 1923 en 24 uit de merrie Mirza d'Else en door Lion de Bouveloo. Maurice heeft eerder bij dorpsgenoot Leon De Praeter de twee driejarige vosse merries Mirza en Sarah d'Else aangeschaft, waarmee hij zijn stamboekfokkerij opgestart heeft. In 1926 hebben beide een veulen en een jaartje later kan hij al drie vosse producten inschrijven. Maurice is gelanceerd en

fokt jaarlijks enkele veulens. Hij gebruikt de beste hengsten uit de streek - Lion de Bouveloo, Carlo de la Maladrée en Néron du Fosteu - en kan zowaar al verkopen aan de gereputeerde fokkers Charles Depraetere uit Escanaffles en Henri Vandenhende uit St-Baafs-Vijve.

Tien jaar later verandert de stalnaam van d'Else naar d'Elseghem, maar dat is slechts voor kort want in 1937 trekt de familie naar het Brabantse Neerijse.

Fokkerij Tersaet ontstaan in 1895

Er is al sprake van de paarden Tersaet dertig jaar vóór de fokbedrijvigheid van de familie Moreels.

De stal Tersaet dateert reeds van 1895 en is opgericht door de toenmalige pachter van de hoeve, Auguste Dewulf. Wanneer kort na diens dood, zijn zoon Basil het bedrijf in 1937 verlaat, zijn de paarden echter gebleven. Het is een merkwaardig feit dat een volledige bestaande en succesvolle fokkerij wordt overgelaten: er komt een nieuwe eigenaar naar de stal, doorgaans verhuizen de paarden.

Maurice Moreels brengt vanuit Elsegem enkele merries mee, die worden opgeslokt in de stal gerenommeerde Tersaet-merries. Deze fokkerij is in 'de gouden trekpaardjaren' zeer in trek bij de buitenlandse kopers en van hieruit worden jaarlijks paarden geëxporteerd naar vooral Denemarken, Zweden en Duitsland, en via Jules Matthijs ook naar de Verenigde Staten. Maar de oorlog dreigt en de export stuikt in mekaar. Toch verkoopt Maurice tijdens de oorlogsjaren nog heel wat werkpaarden in de streek, enkele jonge hengsten worden uitgebaat in dekstations elders in het land.

Met de komst op Tersaet wordt de fokkerij van de familie Moreels dus gevoelig uitgebreid. Naast de jonge veulens in opgroei, staan op stal zo'n vijftien kweek- en werkmerries en uiteraard de huishengsten Bourgogne de la Haie en Condé Tersaet. Uit de merries einde dracht - Pensée, Olympienne, Universelle, Charlotte, Comtesse, Belle Fleur Tersaet - kan Maurice direct vijf veulens fokken, na het eerste nog in Elsegem.

Jaarlijks worden nu 5 à 8 veulens ingeschreven in het stamboek, want ook Bella, Fina, Nicole, Orpha, Odette, Palmyre, Paula, Reine en Tosca Tersaet en Mirza d'Elseghem behoren tot het vaste merriekorps tijdens de oorlogsjaren. Echter niet alle veulens worden geregistreerd, of sommige pas op latere leeftijd, na een belovende opgroei. Wel worden alle merries gedekt door één hengst, die aanvankelijk drie seizoenen de dienst uitmaakt. Na de oorlogsjaren worden hengsten met bewaarpremie ingezet, te vergelijken met de keurhengsten van vandaag.

Maar stilaan wordt de stal gereduceerd. Op dit grote bedrijf worden tractoren onontbeerlijk.

Hengstenhouderij Tersaet

« Oude stal met bestaande gebruiken »

In tegenstelling tot in Elsegem, opteert de familie Moreels voor de Tersaet-traditie van eigen hengsten. De eerste drie jaar worden de merries gedekt door Echappé de Maisoncelle en Juan de l'Hove. In 1940 haalt vader Maurice een topper op stal: de oudere Mortier du Fosteau, zoon van Espoir de Quaregnon, die hij aankoopt bij Vanderbiest in Braine-le-Comte. Tijdens de oorlogsjaren worden er 18 veulens van Mortier ingeschreven.

Hij wordt opgevolgd door Avenir II de Manage, die drie jaar de volledige stal merries voor zijn rekening neemt. Het merendeel van de jonge hengsten zijn aangekocht bij Edgard Blampain, die indertijd zowat half België voorzag van de nodige dekhengsten.

Van 1947 tot 1952 worden de Tersaet-veulens verwekt door de vosschimmel Domino du Petit-Château. De fakkel wordt overgenomen door Zéphir du Poireau, uit een dochter van Favori de la Saule. Hij wordt beschouwd als één van de beste zonen van de gekende raçe Zéphir d'Enée.

Hij is het eerste paard waarmee Maurice en Gène Moreels, naast de verplichte keuringen, deelnemen aan wedstrijden. Terecht want deze typische donkerbruine middenmaat in mooie conditie, wordt de winnaar van de vierjarige hengsten op de nationale prijskamp van 1953. Hij sprokkelt een mooi palmares samen en verkrijgt al snel de bewaarpremie. Op zijn achtste ruimt hij de plaats voor nieuw bloed en vertrekt naar Dottenijs.

Op dat moment heeft Maurice de keuze uit twee jonge bruienen Ivrogne d'Ossogne en Jujube de l'Epinois en even later de oudere hengsten met bewaarpremie Tito de Goreux en Favori de St-Pierre (Milo de la Route de Naast). Een zoon van Ivrogne uit een Domino-merrie, Zoro de Woluwé, is de volgende sire op Tersaet. Deze type-hengst met een goede achterhand en lange bewegingen, zal de geschiedenis ingaan als de grootvader van de twee Tersaet-kampioenen.

» Laboureur Delmotte

Deze eervolle vermelding kan ook Laboureur Delmotte op zijn cv zetten als de vader van Horizon Tersaet. Hij volgt Crack de la Malmaison op, ook al door Emir de Salmonsart.

De driejarige Laboureur wordt begin 1969 gekocht bij Daniel Maertens (fokkerij de Pontailles) na zijn verlies van Hardi van 't Ooievaarsnest op de nationale prijskamp. Ook op de regionale van Soignies moet de donkere rouan de duimen leggen, dit keer tegen z'n halfbroer Matador de Salmonsart. Maar 1970 wordt zijn beste jaar: hij wordt kampioen van Vilvoorde en winnaar van de belangrijke prijskamp voor bewaarpremies in Nijvel. Hij is dan ook een stevig gebouwde klepper met verdiep, grote voeten en grof beenwerk, een klasse-hengst met mannelijke uitstraling.

Met deze massieve Laboureur wordt het Salmonsart-bloed sterk verankerd in de stal Tersaet. Hij is gefokt bij Maurice Vandercapellen in de bekende stal Delmotte, met Salmonsart-roots. Laboureur bezit een prachtig pedigree: zoon van Emir de Salmonsart uit Fauvette Delmotte, beide gefokt uit een kruising van Quo Vadis des Volées (Costaud de Marche) met een dochter van Zéphir d'Enée. Voor de jonge fokkers zal Fauvette Delmotte beter gekend zijn als moeder van Espérance Delmotte, op haar beurt moeder van de kampioen 1989 Albion de Pontailles en Olga de Pontailles (moeder van de Bloemenhof-hengsten).

Ook Laboueurs bruinschimmel zoon, Avenir de Rode die geboren is bij Marcel De Brouwer in St-Agatha-Rode, dekt op Tersaet tot 1980, waarna een kort intermezzo van Taptoe van Terbekenhof.

In de jaren tachtig en negentig is er af en toe een seizoen zonder hengst op stal en worden de merries gedekt door vreemde hengsten. Quo Vadis van Tersaet is zo'n product van Baron van't Brouwerijhof. Hij brengt zijn vijf eerste dienstjaren door bij Alphonse Hanoulle in Ermeton-sur-Biert en werkt dan nog twee seizoenen voor Johan Vereecke in Waarschoot.

Gène blijft erg gecharmeerd door de Salmonsarts want hij heeft Quo Vadis van Tersaet uitgewisseld met Vigoureux de Salmonsart, de voorlaatste van de immens lange rij Salmonsart dekhengsten. Deze bruinschimmel zoon van Hardi van 't Geushof, in het bezit van de bewaarpremie, blijft vier jaar van 1986 tot 1989.

Ondertussen koopt Gène in de buurt - bij Eddy Van Cortenberg in Erps-Kwerps - Duc door Marc de Ligny uit Olga van de Nieuwe Sluis, een Baron van 't Brouwerijhof dochter. De bruinschimmel Duc zorgt voor bloedvernieuwing en voor goede fokresultaten. Tijdens zijn vijf jaar dekdienst aldaar, behaalt hij het predicaat keurhengst eerste categorie en vertrekt dan naar Léon Palm in Verviers.

Zijn levenslange goedkeuring komt hem goed van pas want Duc werd op 25 mei jongstleden 19 jaar oud en is nu de oudste goedgekeurde actieve hengst in België.

Het vertrek van deze raçeur betekent meteen het einde van de "hengstenhouderij Tersaet" want de laatste goedgekeurde Tersaet-hengst, Jasper door Kadet d'Elewijt uit Gamine Tersaet, behaalt zijn dekbrevet in handen van Armand De Backer en verhuist dan naar Gerard Bienfait in Anderlues, die hem even later verkoopt naar het buitenland.

Duc 1993

(Marc de Ligny x Olga van de Nieuwe Sluis)

op de regionale hengstenkeuring in St-Truiden

à l'expertise régionale de Saint-Trond

« Nieuwe stal met andere prioriteiten »

Sinds 2000 heeft Alain terug aangeknoopt met deze activiteit, die 50 jaar lang uitgeoefend is op Tersaet, maar oriënteert die eerder naar aan- en verkoop.

Hij haalt de jaarling Sam van 't Cleihof naar Duisburg, die een jaar later wordt goedgekeurd voor dekdiens. Hij begint ook een samenwerking met de Nederlandse broers Jan en Martien Smits. De vruchtbare Brabantse weiden zijn uiterst geschikt voor de opfok en een aantal veulens uit de Linde zijn hier opgegroeid.

Het wordt een nieuwe gewoonte, want ook andere veulens

krijgen er een kans. Dat heeft reeds een respectabel aantal gekeurde hengsten opgeleverd: Sam van't Cleihof, Hardi van Pamel, Baron van't Camillenhof, Drum van de Langendonck, Wisky van de Sloes, Certain van Hoeve Ruth, Zoar van Waarde, Clarion van Kapelhof en Hardi van de Zaaidijk. Met uitzondering van de nieuwe kampioen Baron, zijn ze allemaal verder verkocht.

Maar er lopen alweer een tiental hengstveulens in de weiden van Duisburg. De hengsten zijn nu, nog meer dan ooit tevoren, aanwezig.

Merries van Tersaet

Fannie van Tersaet 1995

(Duc x Sandra van Tersaet)

1e prijs merries van 2 jaar op de nationale prijskamp

1ier prix des juments de 2 ans au concours national

Carra van Tersaet 1994

(Marc de Ligny x Sandra van Tersaet)

1e prijs in Molenbeek 1991 + 1994 en Vilvoorde 1992

1ier prix à Molenbeek 1991 + 1994 et Vilvorde 1992

Gerda van Tersaet 1997

1e prijs merries van 3 jaar in Sterrebeek

1ier prix des juments de 3 ans à Sterrebeek

Kathy-Catho van de Broekwinning

Brabants kampioene 2005 in Affligem

La championne de Brabant 2005 à Affligem

Eerst Nederlandse, later Belgische kampioenen

De eerste twee kampioenen in de stal Moreels zijn eigen fokproducten. Deze Tersaet-kampioenen zijn afstammelingen van Mascotte de Malaise, een bruine merrie die Gène aangekocht heeft bij zijn schoonbroer Jean Van Keerbergen in Overijse.

Toch is Mascotte een typisch Tersaet product, aangezien alle mannelijke voorouders op Tersaet gediend hebben. Ze is een dochter van Zoro de Woluwé (Ivrogne d'Ossogne x Domino du Petit Château) en Marquise de Malaise, zelf een dochter van Zéphir du Poireau (Zéphir d'Enée x Bravoure de

Salmonsart). De moederlijn van Mascotte en Marquise loopt terug tot Bayard de la Poste.

Marquise is een prima concoursmerrie en wint als vierjarige de reeks volwassen merries op de officiële prijskamp, toen nog in Waver. Ze wordt omschreven als een solide type-merrie met goed bespierde achterhand, kwaliteitsvolle hoeven en goede vierkante bewegingen.

Haar dochter Mascotte blijkt vooral een uitstekende kweekmerrie met jaarlijks een goed veulen aan de uier. Hiermede drukt Mascotte een sterke stempel op de stal Tersaet.

« Eerste kampioen in 1978 : Horizon van Tersaet »

De bruinschimmel Horizon Tersaet is geboren op 8 juni 1973 uit de kruising van Laboureur Delmotte en Mascotte de Malaise. Horizon komt als 30-maander in handen van Valère Dobbelaere in Drongen, die met hem naar de nationale trekt. In 1977 als vierjarige grote maat, klopt Horizon Tersaet alle kleppers van de prijskamp, verzameld in zijn reeks: tweede wordt Rivaal van Boekel (Lenaerts Louis), derde Ideal van Grotenberge (Simoens Arsène), vierde Codex de Wolvertem (Van Doorslaer Gaston). Zelden nog kunnen we zulke reeks hengsten bewonderen. Hierdoor kan de latere kampioen Hardi van 't Geushof, met een maat kleiner, zijn slag slaan.

Ook de Nederlandse toeschouwers, in 't bijzonder Jan Roodzant, is dit exploit niet ontgaan. Na lang aandringen kan hij Horizon in december invoeren. Met hun nationale in het vooruitzicht, is hij een geschikte aankoop.

Dat wordt meteen bevestigd op de voorjaarskeuring, waar hij alle Nederlandse hengsten achter zich laat. Bovendien is hij een paard dat makkelijk in optimale conditie klaar te stomen is. Enkele maanden wordt Horizon Tersaet inderdaad Nederlands kampioen, als de eerste naoorlogse Belgische hengst met deze titel, er zouden er nog een aantal volgen.

Colenbrander na de nationale 1978 in Nederland :

Meerdere kandidaten in het kampioenschap vervulden een figurantenrol want de huizenhoge favoriet was zonder meer Horizon Tersaet. Een formidabel paard, kort en diep, met overschot en uitdrukking van onderen, voeten best, vrijwel correct in stap, draf best. De hengst is natuurlijk niet volmaakt, maar op belangrijke punten uitstekend met overschot. Dit paard met het exterieur van de zware vader "die wat weg te geven heeft" won met lengten. De reservekampioen van twee jaar eerder, Frederik van 't Oventje, verlengde zijn titel verdiend, derde op tal werd Matador van 't Hof van Nieuwe, het tweede Belgische succes op deze 40e Nationale tentoonstelling.

Nochtans was de concurrentie in het kampioenschap niet van de minste. Uit de reeksen van 4 en 5 jaar kwamen, naast Horizon, de kopnummers middenmaat Nico van Boomhof en kleine maat Nico van Schoonebeek. Uit de reeksen oudere hengsten waren enkele gekende fokhengsten doorgestoten: Ideal de Wassenhove (grote maat), Frederik van 't Oventje (middenmaat), de Belgische kampioen 1974 Matador van 't Hof van Nieuwe en Costaud van Oudenhof.

Horizon wordt ter dekking gesteld bij de Buck, waar Nico van Schoonebeek al staat, die met zijn gekende broer en stamvader Gamin van Schoonebeek, beter scoort bij de Nederland-

se fokkers. Horizon is ook een nerveus paard, moeilijk te transporteren en verdwijnt al na enkele seizoenen uit de fokkerij. Zijn nalatenschap is dan ook niet indrukwekkend, hoewel een paar goede zonen meer kansen hebben gekregen, waardoor we deze bloedlijn nu nog terugvinden bij enkele hengsten in België. De beste zonen van Horizon zijn Victor van Marknesse en Harold van Oostkapelle.

Via Victor is Horizon de voorvader van de geïmporteerde paarden Dorus van de Zandslagen, Kobus van Berkeldal, Beernd van Zuidhof, Ebony uit de Peel en Natasja van 't Zand. Jonas en Dennis van Wilshof, Remco van de Stikkenkamp en de stermerrie Emma van het Lobosch zijn in Nederland gebleven.

Via Harold van Oostkapelle prijkt Horizon in de origine van de vossen Andor van 't Kampje, Dennis uit de Hopkampen en de zwarte Wilson van de Capreton.

Enkele goede dochters van Horizon zijn

- Elza van Reimershoek, moeder van Baron van Vrikkhoven en dus grootmoeder van de Belgische kampioen 1977

- Charmeur van de Paashoef;

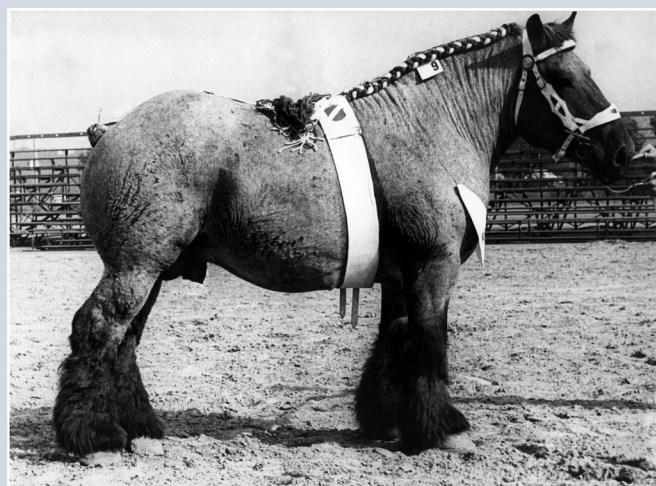
- Norma de Linge, voorouder van Judas van Veerezicht;

- Jennie, de overgrootmoeder van de bruine Harrie van het Loeind;

- Marie, de grootmoeder van Andor van 't Kampje;

- Thea van Oosterstork, de grootmoeder van nog een vos Herman van Oosterstork en

- kleindochter Sandra van Bourgoyen, die naar België geëxporteerd is en gefokt heeft bij Berreke Verhaegen.

Horizon Tersaet 1978

Nederlands Kampioen - Champion des Pays-Bas
J.C. Roodzant, Dirksland & P. Roodzant, Zijldijk

« Tweede kampioene in 1992 : Sandra van Tersaet »

Sandra van Tersaet is gefokt in 1984 door de kampioen van 1983 Carlo van Elversele uit de merrie Nicole van Tersaet. Nicole is een dochter van Gerda Tersaet die de volle zus is van Horizon; dus ook geboren uit de kruising Mascotte de Malaise met Laboureur Delmotte. Via haar vader Avenir de Rode is Nicole dus ingeteeld op Laboureur Delmotte. Evenals moeder en grootmoeder is Nicole een prima kweekmerrie, die vóór Sandra reeds Robinne en Quo Vadis gefokt heeft. Quo Vadis is goedgekeurd voor de dekdienst en Robinne tekent ondermeer voor Anja en Gaby van Tersaet.

Als aanzet naar haar kampioenstitel wordt Sandra de kampioene van Molenbeek 1991, destijds een gereputeerde confrontatie. Hoeveel merries hebben deze titel een jaar later niet verzilverd in een nationale? Voor deze overwinning had ze sterke concurrenten te kloppen, want naast haar stalgenote Anja, waren ook de latere kampioene Mie de Ligny en Fabienne de Ligny in de running. Sandra had zes jaar eerder in Molenbeek ook als 18-maander gewonnen maar moest toen het jeugdkampioenschap laten aan Polka van 't Hooghof. Vervolgens is Sandra Tersaet ook de beste op de provinciale merriekeuring.

Enkele maanden later op de nationale prijskamp, wint Sandra haar reeks 8 jaar en ouder van de gewezen kampioenschapfinalisten Dalida van 't Fruithof, Tosca van Bazel en Petra van 't Blauwhof. Volgt Sandra's zus Robinne. Ook in de eindstrijd is ze te sterk voor de nochtans uiterst selecte groep van concurrenten.

Bernard Lenaerts in Landbouwleven :

Voor het kampioenschap waren er 13 kandidaten:

Van de 8 eerste prijzen - Paula van Bleijendaal, Bacara des Grisettes, Bella van Lebbeke, Mina van 't Langhof, Ellie van Terbekenhof, Caline d'Archonfosse, Kelly van 't Cleihof en Sandra van Tersaet - maakte Sandra heel veel indruk. Het is een ware madonna met allures, sterke stap en mooie vrouwelijke lijnen.

Van de 5 merries die er rechtstreeks waren - Elsy d'Elewijt,

Tulp van 't Cleihof, Bianca van St-Truiden, Pia van Poesele en Annelies van 't Groenenbroek - had Jos Verstrepen alles op de titel gezet, wat bleek uit de conditie van zijn zesjarige topmerrie, die met de kroon op de kop gepresenteerd werd. Dat Tulp bij de kanshebbers behoorde zal niemand betwijfelen, maar ook de 12-jarige Pia kwam uit een doosje. Velen hadden getipt op Tulp. De jury verkoos de achtjarige Sandra van Tersaet van de stal Moreels als de nieuwe kampioenmerrie 1992.

Ze heeft haar titel niet gestolen. Het is een merrie met heel mooie vrouwelijke lijnen. Ze straalt veel ras uit en kan als achtjarige nog best bewegen. Sandra heeft zich vooral de laatste maanden als een echte topmerrie getoond.

Nochtans was Sandra de week voorafgaand aan haar kampioenstitel tentoongesteld op de stand van het trekpaard in de Heizel, niet bepaald een gunstige situatie. Alhoewel, haar trotteur Theo De Greeff had Gène gerustgesteld: Sandra kon best een weekje dieet gebruiken. Vrijdagmorgen werd ze met vereende krachten tot in de puntjes getoiletteerd, zodat ze frisser en leniger dan ooit het strijdperk met succes kon betreden.

Sandra heeft ook op Tersaet haar steentje bijgedragen. Haar vosschimmel dochter Carra behaalde menige overwinning, maar eindigde op de nationale achter de kampioene Pascal van 't Blauwhof. Via dochter Farra is Carra de grootmoeder van de blauwschimmel Branco van de Kabei, die ten dienste stond van de Henegouwse fokkers. Sandra's tweede dochter Fannie wordt Brabants jeugdkampioene en haar derde Gamine heeft de laatste goedgekeurde Tersaet-hengst gefokt.

In 2000 weet Sandra haar tweeling in leven te houden: het merrietje Manon is de voorlaatste Tersaet en vertoeft nog steeds bij Moreels. Maar de zware geboorte heeft haar tol geëist. Door een stukje opgebleven nageboorte raakt Sandra vervangen, waarvan ze niet meer herstelt. Wanneer de tweeling sterk genoeg is, wordt Sandra uit haar lijden verlost in het najaar van 2000.

Sandra met Alain, trotteur Theo en Eugene

« Derde kampioen in 2008 : Baron van 't Camillenhof »

Na wederom een interval van anderhalf decennium heeft de familie Moreels op 9 december 2007 haar derde kampioens-titel gevierd. Dit keer niet met een zelf gefokt product, maar met één van de eerste aankopen die Alain op zijn actief heeft. Meteen ook het bewijs dat de passie van vader Gène in goede, kundige handen is overgegaan. Alles over deze nieuwste kampioen van 2008 Baron van 't Camillenhof is reeds enkele maanden geleden verschenen. Wij verwijzen u hiervoor graag naar het vorige tijdschrift nr 75 van maart 2008.

De fokkerij vandaag

Met het opruimen van de veestapel krijgt de paardenfokkerij een nieuwe impuls. Naast een paar gekochte, zijn er nog twee Tersaet-merries aanwezig.

Momenteel staan er vier kweekmerries op stal: twee gefokte dochters van de kampioene Sandra van Tersaet en twee aangekochte merries van goede origine.

» Vier kweekmerries

~ Fannie van Tersaet (Duc x Sandra) is een tijdje één van de weinige vosschimmels op onze prijskampen geweest. Als 18 maander wordt ze Brabants veulenkampioene en enkele maanden later wint ze ook de reeks tweejarigen op de nationale prijskamp, waarover Pierre Wolfs schreef " *dès son entrée en piste cette belle aubère tranchait sur l'ensemble du lot.*" Na deze puike prestatie is ze verkocht naar Wallonië en niet meer voorgesteld op prijskampen, maar vorig jaar is Fannie teruggekeerd naar haar geboortestal.

~ Manon van Tersaet (Marco van de Heirhoeve x Sandra) is het merrietje van de tweeling, die Sandra in 2000 ter wereld bracht, waardoor ze nogal klein van gestalte gebleven is. Voor het overige is ze het evenbeeld van haar moeder. Momenteel zuigt Manon een hengstveulen van Certain.

~ Princes van den Egelenberg (Star van 's Hertogendijk x Mirza van de Verwe), een donkerbruine merrie van vier jaar, drachtig van Baron van den Egelenberg.

~ Nerva van Waardzicht (Zico van de Jufferschans x Martine van de Amer), eenzesjarige blauwschimmel vanuit Nederland geïmporteerd. Nerva is via haar moeder een halfzus van de hengst Arco van Kraayenstein.

» Jonge hengsten in opfok

Nochtans legt Alain Moreels zich eerder toe op het opfokken van jong mannelijk materiaal. Jaarlijks worden enkele beloftevolle hengstveulens aangekocht.

Momenteel zijn er vier dertigmaanders in opfok, waarvan twee zonen van Baron van 't Camillenhof: Jazz en Frits uit de Linde. Er worden hoge verwachtingen gesteld in de eigen kweek Ronny-King van de Paardehoeve (Manon van Tersaet) en een kleine kudde gekochte jaarling hengstveulens.

Naast deze mannelijke overmacht, lopen er ook enkele vrouwelijke soortgenoten, waaronder de belofte Sabine van de Paardehoeve, in 2007 geboren uit Hilda de Ligny en Certain. Pittig detail: Sabine staat, evenals haar moeder Hilda, op naam van Jasper Moreels, de 15-jarige zoon van Alain. Met hem of zus Lien waarschijnlijk een opvolger in de toekomst, de vijfde generatie Moreels !

Wij wensen de familie Moreels van harte proficiat met de nationale kampioens-titel 2008. Mogen we hopen dat dit een sterke stimulans zal zijn voor nog vele jaren trekpaardenactiviteiten.

Teksten, research en lay-out : Lutgarde De Greeff

Foto's : archieven Hallet, Moreels, vd Weerden, e.a.

Vertaling naar het frans : Marc Mommaerts